כהנים לוים וישראלים, נשים ועבדים, כולם מעריכים אחרים והאומר 'ערך פלוני עלי' חייב לתת להקדש כפי הערך הקצוב בתורה על פי המין והגיל של הנערך, וכן הם נערכים בין באמירתם 'ערכי עלי' ובין באמירת אחר עליהם 'ערך פלוני עלי', וכן נודרים לתת דמי פלוני להקדש לפי השווי כעבד הנמכר בשוק, ונידרים בין באמירתם 'דמי עלי' ובין באמירת אחר עליהם 'דמי פלוני עלי'.

טומטום ואנדרוגינוס נודרים ונידרים ומעריכים אחרים אבל אינם נערכים משום שלא כתוב ערך אלא של זכר ונקבה ודאיים. חרש שוטה וקטן נידרים ונערכים אבל לא נודרים ולא מעריכים שאין בהם דעת להתחייב.

מהמילה 'הכל' מעריכים' למדו לרבות קטן מגיל 12 ויום אחד שאם יודע לשם מי נודר נחשב ל'מופלא הסמוך לאיש' שנדרו קיים. 'הכל נערכים' לרבות מנוול ומוכה שחין שלמרות שאין להם שווי יש להם ערך והתרבו מהמילה 'נפשות' בפסוק "**נדר בערכך נפשות**". 'הכל נודרים' נכתב אגב 'הכל נידרים' שנכתב לרבות טומטום ואנדרוגינוס, חרש שוטה וקטן, עובד כוכבים ותינוק פחות מבן חודש.

במשנה במנחות כתוב 'הכל סומכין' ובמשנה בתמורה כתוב 'הכל ממירים' לרבות יורש שסומך על קרבן שהפריש אביו וכן אם המיר את קרבן אביו תמורתו חלה כדעת חכמים שלמדו מהפסוק "**ואם המר ימיר**" לרבות יורש ולמדו סוף הקדש כלומר סמיכה מתחילת הקדש שהוא המרה, ר' יהודה חלק ואמר שיורש לא סומך ולא ממיר שלמד מהמילה 'קרבנו' למעט יורש שאינו סומך והקיש תמורה לסמיכה. חכמים למדו שכתוב ג' פעמים המילה 'קרבנו' למעט קרבן של עכו"ם מסמיכה, למעט שלא יכול לסמוך על קרבן חברו, ללמד שקרבן של שותפים צריכים כל השותפים לסמוך. ר' יהודה למד מ'קרבנו' אחד למעט יורש, משום שסבר שאחד מהשותפים סומך בשביל השאר, או שקרבן עכו"ם וקרבן חברו נלמדים מאותו הפסוק. ר' יהודה למד מהפסוק 'המר ימיר' לרבות אשה שהמירה שתמורתה חלה, וחכמים למדו זאת מהאות ו' במילה 'ואם'.

במשניות ובריייתות נוספות מופיעה המילה 'הכל', 'חייבים בסוכה' לרבות קטן שלא קורא לאמו כשמתעורר, 'בלולב' לרבות קטן היודע לנענע, 'בציצית' לרבות קטן היודע להתעטף, 'בתפילין' לרבות קטן היודע לשמור תפילין, 'בראייה' לרבות אדם שהיה חיגר ביום הראשון של החג והתרפא ולא כמאן דאמר ששאר ימי הרגל הם רק תשלומים ליום הראשון, או לרבות סומא באחת מעיניו ולא כדעת ר' יוחנן בן דהבאי שלמד מהמילה 'יראה' לפטור, או לרבות מי שחציו עבד וחציו בן חורין שחייב להגיע לעזרה בשלושת הרגלים כמו שחזרו בית הלל והודו לבית שמאי שחייב רבו לשחררו משום שאינו יכול לקיים פריה ורביה. 'בתקיעת שופר' לרבות קטן מגיל חינוך. 'במקרא מגילה' לרבות נשים שהיו באותו הנס.